

Merja ja Marvi Jalo

ONNENKEPPARIT

Kuvitus
Reetta Niemensivu

Yöratsastaja

WSOY

ONNENKEPPARIT-sarjassa aiemmin ilmestynyt:

Olivia ja Onnentähti

Kadonnut raippa

Karkurikoira

Kepparikisat

Kummituskeppari

Teksti © Merja ja Marvi Jalo ja WSOY 2023

Kuvat © Reetta Niemensivu ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-49295-6

Painettu EU:ssa

Merja ja Marvi Jalo

Yöratsastaja

Kuvitus Reetta Niemensivu

Werner Söderström Osakeyhtiö

Helsinki

Lumikki ja viisi kepparia

Onnenlento liikkuu Olivian ratsastamana sulavasti pihan toiseen päähän. Se suorastaan tanssii varjojen yli, joita puiden takaa pilkistävä aurinko heittää nurmikolle. Olivia on painanut keppariaan korvasta, ja ilman täyttää ihana kavioiden kopina.

– Näyttää tosi hyvältä, Olivian paras ystävä Valpuri huutaa kentän laidalta.

Olivia tekee kepparillaan hallitun pysäyksen. Hän on juuri esittänyt Valpurille, Lillille ja Juulille kouluratsastusohjelmansa. Lilli valmistautuu seuraavaan esitykseen suomenhevosellaan Hurja-Hummalla, mutta ennen kuin hän ehtii aloittaa, tytöt kuulevat pensasaidan takaa koiran haukahduksen.

Portilta kurkkaa läheisen tallinomistajan tytär tallikoiran kanssa.

– Ratsuhaan Minka ja Samu, Valpuri henkäisee, sillä hän tunnistaa heti jämtlanninpystykorvan.

– Moi, Minka sanoo. – Samu kuuli täältä kavionkopsetta, ja tulimme vilkaisemaan.

Valpuri, Lilli ja Juuli unohtavat hetkessä keppihevoseset. Pitäähän heidän rapsuttaa Samua. Vain Olivia jää seiso-
maan kauemmas. Hänenkin tekisi mieli silittää koiraa, mutta hänellä on paha eläinallergia. Hänen on pakko kat-
sella sivusta.

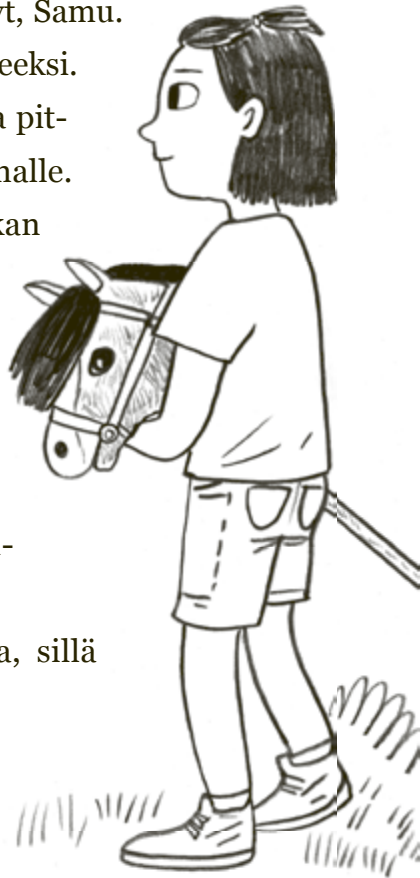
– Minne te olette menossa? Juuli utelee Minkalta.

– Kauppaan jätskiä ostamaan, Minka vastaa. – Niin, ja
hiivaa, kun äiti aikoo leipoa. Tules nyt, Samu.
Kyllä sinua on jo rapsutettu ihan tarpeeksi.

Minka ja koira jatkavat matkaansa pit-
kin Kaurakujaa, ja tytöt palaavat pihalle.
Vain Valpuri jää tuijottamaan Minkan
perään. Hän muistaa Ratsuhaan
suunnistuskisat, joissa Minka yritti
huijata.

Itse asiassa olisi kivampaa tehdä
jotain muuta kuin harjoitella koulu-
ratsastusta, Valpuri ajattelee kään-
tyessään muiden tyttöjen perään.

– Siivotaanko talli? hän ehdottaa, sillä

Minkan näkeminen on latistanut hänen suunnitteleman-
sa kouluratsastusesityksen.

– Eikä. Leikitään mieluummin jotain, Lilli sanoo.

Olivia miettii ankarasti. Sitten hän keksii.

– Leikitään Lumikkia, hän ehdottaa. – Tällä voisi olla
keppariystäviä.

Valpuri, Lilli ja Juuli katsahtavat toisiinsa ja hymyile-
vät sitten Olivialle.

– Joo, leikitään, he innostuvat.

– Minä voin olla Lumikki, Valpuri sanoo nopeasti, en-
nen kuin muut ehtivät. – Olkaa te kääpiöitä. Olivia voisi
olla Unelias, Lilli Lystikäs ja Juuli Viisas.

Leikki tempaa hetkessä tytöt mukaansa.

– Ja meillä on tietysti taikahevoset, Olivia huudahtaa.

– Kunhan noita ei vain taio hevosiamme sammakoiksi,
Juuli sanoo.

– Pitäähän leikissä olla myös Lumikin paha äitipuoli,
Valpuri muistaa. – Kuka voisi esittää äitipuolta?

Yhdessä tuumitaan asiaa.

– Äitipuoli on tietysti Viola Hotakainen, Olivia hoksaa.

– Hänellä on linna Tiirinkankaalla, se autio omakotitalo,
jota hän on parhaillaan kauppaamassa.

– Ja kääpiöiden talo on metsässä Tiirinkankaan lähellä. Se on nimeltään Sammalketo. Meidän pitää ratsastaa sinne. Kääpiöt, oletteko valmiita? Valpuri huudahtaa.

Olivia on juuri kääntämässä ratsuaan kohti pihan vieressä olevaa niittyä, jonka läpi kulkee heinittynyt polku Tiirinkankaalle, kun hän huomaa, että pensaidan takana lamsii kaksi poikaa: Juulin veli Jope ja tämän paras kaveri Aaro. Heillä on mukanaan Jopen keppihevonen, jonka nimi on Luihu-Robo.

Luihu ei olekaan mikään silkkikarvainen ratsu kuten tyttöjen kepparit, vaan peltipurkeista kasattu hirviöhevonen, jolla on punaista valoa välkkyvät silmät ja karmaat torahampaat. Jope on itse rakentanut sen yhdessä Aaron kanssa.

– Pyydetään Oliviaa näyttämään meille Onnenlentoa, Jope selittää Aarolle, kun pojat kävelevät sisään portista.

– Sitten ymmärrät, mitä ajan takaa. Lento hirnuu, kun sitä puristaa korvasta.

– Moi Olivia, Aaro sanoo, kun pojat seisahtuvat pihalle.

– Tulimme katsomaan keppariasi, sitä, joka hirnuu.

Olivia esittelee mieluusti kaunista Onnenlentoa. Siitä on tullut oikea kilparatsu.

Jope tarttuu muuttu mutkitta Lentoa korvasta ja puristaa sitä.

– Iihahaa! Iihahaa! ratsu hirnuu.

Sitten ilma täyttyy kavionkopseesta, sillä Jope puristaa saman tien Lennon toistakin korvaa.

– Siistiä! Aaro ihailee. – Pitäisi vain purkaa kangas korvien päältä, että nähdään, millainen mekanismi siellä sisällä on.

Olivia tempaisee Onnenlennon takaisin itselleen.

– Lentoa ei ruveta leikkelemään, hän kauhistuu.

– Meidän pitää tehdä Luihulle samanlainen ääni kuin Lennolla, tai tietysti paljon karmeampi, Jope sanoo.

– Aiomme viritellä sitä Aaron isän autotallilla. Olisi kiva, jos Luihukin päästelisi erilaisia ääniä.

Juuli alkaa hoputtaa poikia.

– No, menkää sitten sinne autotallille, hän sanoo.

– Häiritsette meidän Lumikki-leikkiämme. Valpuri on Lumikki ja me muut kääpiöitä. Nyt ratsastetaan noidan talolle. Siellä asuu ilkeä äitipuoli.

Jopen kulmat nousevat, ja hän virnistää.

– Varo sitten punaista omenaa, Valpuri, hän virnuilee.

– Jos syöt sen, niin kuolet.

– Joo, ja sinut pistetään lasiarkkuun odottamaan prinssin pussausta, Aaro nauraa.

– Höh! Valpuri tuhahtaa ja näyttää pojille kieltä.

Kun Jope ja Aaro ovat lähteneet, tytöt ratsastavat Tiirinkankaalle. Metsikössä puiden alla on paikka, jonka tytöt kuvittelevat Sammalkedoksi. Siellä on aika hämärää. Kääpiöiden tupa on mäenrinteessä suurten kivenlohkareiden luona, ja siitä on vain lyhyt matka Hotakaisen talolle.

– Perillä ollaan, Olivia sanoo, kun hevoset on laitettu kivien väliin talliin. – Lentoa väsyttää aika lailla.

Juulin otsa rypistyy. Hän on huomannut sammalikossa epäilyttäviä jälkiä. Ja mitäs tuossa on...

– Katsokaa! Juuli huutaa ja osoittaa sormellaan.

– Myrkyllinen kampa!

Kaikki tunnistavat kamman Juulin omaksi, mutta jokainen jatkaa leikkiä.

– Älkää koskeko siihen, Valpuri varoittaa. – Täällä on käynyt paha äitipuoli. Kuningatar on vaarallinen.

Kääpiöt näyttävät kovin huolestuneilta.

– Kerrotaan, että hänellä on taikapeili, Lilli kuiskaa.
– Hän kysyy aina peililtä: ”Kerro, kerro, kuvastin, ken on maassa kaunehin.” Hän haluaa olla maailman kaunein nainen.

Leikki tuntuu jännittävältä. Jokainen ajattelee, että äitipuolella on pahat mielessä.

– Meidän pitää lähteä noidan talolle katsomaan, mitä hän tekee, Juuli henkäisee.

Muut ovat heti valmiita. He ratsastavat Tiirinkankaan pihaan ja katselevat ympärilleen. Ketään ei näy, ei Violan polkupyörääkään. Olisiko äitipuoli voinut lähteä Onnentallille vakoilemaan?

– Meidän pitää palata kotiin, Olivia sanoo totisena.
– Minulla on sellainen tunne, ettei tästä hyvä seuraa.

Tihutöitä Onnentallilla!

Olivia ystävineen jatkaa mielikuvituksellisia keppari-leikkejään, kun Onnentallilla alkaa käydä salaperäinen yöratsastaja. Aamuisin talli on kuin pyörremyrskyn jäljiltä, kepparit ja kaurat levällään pitkin lattioita. Kuka ihme pääsee tallille jopa lukitun oven läpi?

Suosittujen heppakirjailijoiden Onnenkepparit-sarjassa on Reetta Niemensivun vauhdikas kuvitus. Alakoululaisille suunnatussa sarjassa ovat aiemmin ilmestyneet *Olivia ja Onnentähti*, *Kadonnut raippa*, *Karkurikoira*, *Kepparikisat* ja *Kummituskeppari*.

9 789510 492956

www.wsoy.fi

L84.2

ISBN 978-951-0-49295-6